

Nro 63.

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i: każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy: że Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał następujący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu, dnia dzieńnastego Lipca tysiąc ośmset iedenastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y
X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O.

W sprawie kryminalnéy Antoniego Kołyski ustanowionego Strażnikiem Celnym przy Rogatkach Warszawskich *Piekarniane* zwanych, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Xawerego Kiedrzyńskiego zanoszącego rekurs przeciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kalskiego w dniu dwudziestym pierwszym Listopada roku zeszłego tysiąc ośmset dziesiątego na oskarżenie publiczne zapadłemu; przez który

tenże Antoni Kołysko o nadużycie urzędowania i dopuszczenie się w samém urzędowaniu obelg czynnych i słownych na osobie Stanisława Staszica Radzcy Stanu, o którego znaczeniu był uwiadomionym, nie mniej na osobach

Jana Puff, Grzegorza Barszczewicza, i Bonifacego Kornaszewskiego Mieszkańców miasta Warszawy przekonany, stosownie do §§. 362. 615. 616. i 628. tyt: XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, w związku z artykułami XIX. i XXI. prawa seymowego ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego roku, na dziewięćmiesięczne więzienie w domu kary i poprawy (porachowasz w to areszt w czasie inkwizycyi odbyty) przy zawieszeniu w używaniu praw cywilnych i politycznych przez czas uwięzienia, oraz na zawieszenie w prawach politycznych po odbytėj karze przez czas równy uwięzienia, z oddaleniem od urzędu Strażnika Celnego uznaniem za niezdatnego na zawsze do sprawowania jakiegożkolwiek urzędu w Xięstwie Warszawskim, wreszcie na wynagrodzenie uszkodzonych i ponoszenie kosztów procesu skazanym został;

Maiąc sobie przez rekursującego uczyniony wniosek:

iż wyrok dopiero wspomniany zapadł przeciw wyraźnemu prawu;

co następującym sposobem dowieść usiłuje:

najprzód że obwiniony zatrzymując nieznaionego mu Radcę Stanu, nie przestąpił Instrukcyi swojej która dla tego nawet, że słowna, dostateczną Instrukcyą nazwać się nie może;— że wykroczenie jego było tylko lekka realną injurią, że zatém §. 362. prawa kryminalnego niewłaściwie został zastowanym;

powtórę: iż gdy według zasad wyroku obwiniony nie miał prawa zatrzymywać przechodzących osób w względzie policyjnym, tém samém należałoby przyjąć, że nie w urzędzie dopuścił się obelg;

potrzebie, że z przytoczonych w wyroku §§. 615. 616. i 628. kary dziewięćmiesięcznego więzienia wyrachować nie można;

poczwarte, że Sąd wyrokujący wskazał najwyższy stopień kary, nie zważając na słuszne powody dla których winien był najniższy ięy stopień wymierzyć; a w szczególności pominął względy za złagodzeniem kary mówiące:

iako to: że rekursujący zasłużony dawniēy woyskowy przez zbytnią tylko w służbie gorliwość dopuścił się wykroczenia; że nie miał dostateczney Instrukcyi;

że pierwszy raz był pociągnięty do Sądu, a zatęm stósownie do przepisu urzędzenia cyrkularnego trzydziestego Grudnia tysiąc siedemset dziewiędziesiątego osmego powinien być bydz najniższym stopniem karany,

że wreszcie przeciw prawu był areztowanym i z areztu odpowiadał;

z tych więc powodów wnosi strona rekursująca:

iz wyrok zaskarżony stosownie do Art: 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego skassowanym, a sprawa w celu powtórnego rozsądzienia innemu Sądowi Sprawiedliwości kryminalney odesłaną bydz winna;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków zastępcy Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratorą mieysca kassacyi zaprzeczającego,

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

iz pokrzywdzony przez rekursującego nie znajdował się w tym przypadku, iżby według Instrukcyi wydaney Strażnikowi Celnemu mógł bydz zatrzymywanym; że rekursujący dopuszczając się wykroczenia w względzie policyinym, lubo nie był urzędnikiem policyi, nadużył tym samym urzędowania swego, przestąpił wskazaną sobie Instrukcyą, i Sąd

wyrokuiący w miarę udowodnionych gwałtowności właściwie przeciw niemu zastosował §. 362. prawa kryminalnego;

zważywszy

iż z porównania §§. w wyroku przytoczonych kara dziewięciomiesięczna więzienia nie przechodzi granicy prawem zamierzony, i owszem z zastosowania §§. 616. i 628. Sąd wyrokuiący nie wymierzył najwyższego ięć stopnia tak co do czasu, iak co do rodzaju, a tém samém nie pominął okoliczności ku złagodzeniu kary służyć mogących, i w żadnym punkcie zarzuconey przez rekursuiącego obraży prawa nie popełnił;

Rekurs skazanego Antoniego Kołyski rozsądziąc tenże rekurs odrzuca — mocą niniejszego Wyroku.

(podpisano) J. ŁUSZCZEWSKI M. S. W. Z. P.

Wydrukować.

(L. S.) *Osiński Pisarz S. K.*

Felix ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości

Zgodno z Oryginałem

(L. S.) *Antoni Joneman*
Sekretarz Jeneralny